

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

44. ČÍSLO / XXXII. ROČNÍK

24 Kč • 1,00 €

3. LISTOPADU 2024

Z obsahu:

U Boha není nic nemožného. Uvěříme-li tomu, vykonáme zázraky

Katecheze papeže Františka při generální audienci 7. srpna 2024, Řím, aula Pavla VI.
- strana 2 -

Blahoslavená Lucie ze Settefonti
Libor Rösner
- strana 4 -

To dělej a budeš žít (Lk 10,28)
Jacques Magnan
- strana 5 -

Místo očišťování
- strana 6 -

Blahoslavenství Ct. Fulton J. Sheen
- strana 7 -

Modlitba Pia XI. za duše v očistci
- strana 9 -

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (11)
Koloman Grieger SJ
- strana 10 -

Gotická stezka propojí 50 gotických kostelů na česko-rakouském pomezí
- strana 12 -

Heinrich Johann Michael Ferdinand Hofmann (1824-1911): Kázání na Hoře blahoslavenství

U Boha není nic nemožného. Uvěříme-li tomu, vykonáme zázraky

Katecheze papeže Františka při generální audienci
7. srpna 2024, Řím, aula Pavla VI.

Lk 1,30-31.34-35

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnešní katechezi vstupujeme do druhé fáze dějin spásy. Poté, co jsme kontemplovali Ducha Svatého v díle stvoření, budeme o něm něko-

lik týdnů uvažovat v díle vykoupění, tedy Ježíše Krista. Obraťme se tedy k Novému zákonu a podívejme se na Ducha Svatého v Novém zákoně.

Dnešním tématem je Duch Svatý ve vtělení Slova. V Lukášově evangeliu čteme: „Duch Svatý sestoupí na tebe“ -

neboli na Marii - „a moc Nejvyššího tě zastíní.“ (1,35) Evangelista Matouš potvrzuje tento základní údaj týkající se Marie a Ducha Svatého, když říká, že Maria „počala z Ducha Svatého“ (1,18).

Církev tuto zjevenou skutečnost převzala a velmi brzy ji umístila do jádra svého Vyznání víry. Na ekumenickém koncilu v Konstantinopoli v roce 381, tedy koncilu, který definoval božství Ducha Svatého, se tento článek dostal do formulace Vyznání víry.

Jedná se tedy o ekumenickou skutečnost víry, protože všichni křesťané společně vyznávají totéž Vyznání víry.

Pokračování na str. 13

„Slyšeli jste.“ - „Ale já vám říkám!“ - „To dělej a budeš živ.“ Tři věty vyslovené Pánem Ježíšem, které jsou dobrým vodítkem na cestě spásy. Zatímco první dvě zazněly při kázání na Hoře blahoslavenství, ta poslední je odpovědí Istivému učiteli Zákona, který chtěl božského Mistra zaskočit otázkou, co má udělat pro to, aby získal podíl na věčném životě (srov. Lk 10,25-28). Podívejme se na vše podrobněji.

Proslulá Ježíšova horská řeč začíná blahoslavenstvími - pro připomínku, která to jsou, si můžeme nalistovat 5. kapitulu Matoušova evangelia. Následuje dlouhá katecheze o tom, jak má žít ten, kdo chce vstoupit do Božího království, a kým má být pro svět, má-li být svět proměněn Boží láskou. A v této části Pán Ježíš používá velmi často oněch dvou vět: „Slyšeli jste“ a „Ale já vám říkám!“ Co slyšeli jeho posluchači? Většinou to, že si jeden od druhého nemá nechat nic líbit; že si má člověk užít, dokud je na tomto světě; že důležitý jsem já, ostatní mě nezajímají... Nezní nám v uších tytéž věty, nebo snad nějaké podobné? Jsme tedy na tom stejně jako Ježíšovi současníci. Pak je ovšem zřejmé, že i nám adresuje Pán Ježíš: „Ale já vám říkám!“ On je Bůh, a proto vidí do hloubi lidské duše a zná myšlenky každého člověka ještě dříve, než něco vykoná. Ježíšovo „Ale“ je zde vždy velmi radikální, neboť mu nejde o nic jiného než o skutečné dobro a štěstí člověka. Proto se ho snaží na-

Editorial

směřovat tak, aby jeho skutky přinášely dobré ovoce, nikoliv špatné. Vzpomeňme si, jak jsme nedávno rozjímali nad propastným rozdílem mezi myšlením Božím a lidským. A tady máme nespočet konkrétních případů, kde ony rozdíly doslova „bijí do očí“. Chceš být Ježíšovým učedníkem? Pak zapomeň na rady, které jsi slyšel od lidí, jak „správně“ žít v tomto světě. Místo toho naslouchej jen Bohu v Trojici; z lidí jen tomu, kdo je pevně v Bohu zakotven a svým životem to plně dosvědčuje, neboť pouze o takovém platí Ježíšova slova, že je solí země, světlem světa... Abychom vše lépe pochopili, přečteme si a rozjímáme katechezi ct. Fultona J. Sheena o blahoslavenstvích. (str. 7-9) A všimněme si, že v závěru připomíná také Ježíšovo čtvero „běda“, jež je varovné i pro každého z nás.

Nyní, jsoouce poučení Ježíšovou horskou řečí, přistupme k němu s oním učitelem Zákona z dnešního evangelia a položme Ježíši otázku, které přikázání je největší. Odpověď vlastně velmi dobře známe: jsou to dvě přikázání lásky - k Bohu a k bližnímu. Zde, u Marka, říká sám Ježíš, jak se věci mají. Najdeme-li si však podobné vyprávění v Lukášově evangeliu (jak bylo zmíněno v úvodu), tam je situace opačná: Ježíš se učitele Zákona místo odpovědi ptá, co je psáno v Zákoně. Samozřejmě, že on se ne-

nechal zahanbit a jedním dechem vypo- věděl: „Miluj Hospodina, svého Boha ... miluj bližního jako sám sebe.“ A Pán mu s láskou tato slova potvrzuje: „To dělej a budeš živ.“ U Lukáše jsme tedy svědky toho, jak Ježíš přivádí učitele Zákona k uvědomění si, co je Bohem dáno a působením jeho Ducha zapsáno - co by chtěl ještě více? Vždyť Boží slovo je jasné, neměnné, spásonosné! Chceme-li si oživit, co tato dvě přikázání obsahují, čtème pozorně zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle (str. 3) a katechezi Jacquese Magnana (str. 5-6).

Obsah tohoto čísla Světla je ovšem mnohem bohatší, než je v předchozích řádcích uvedeno. Nenechejte se tedy, milí čtenáři, příliš svázat tím, co jste slyšeli prostřednictvím několika napsaných slov, ale otevřete svá srdce Pánu, který chce promlouvat ke každému z vás osobně. A nezapomeňte pak učinit to, co po vás bude nejvyšší dobrý Bůh chtít, neboť - jak jste slyšeli - poslušné plnění jeho svaté vůle vede k věčnému životu a do radostného společenství svatých v nebi. Vzpomínejme přítom v modlitbě i na duše těch, kdo se po smrti očisťují od některých svých hříchů, aby jejich očištná touha po dokonalé lásce v nebi byla co nejdříve vyslyšena. (str. 6 a 9) Vysvobozené duše pak budou na nás vzpomínat, až my budeme umírat - jak se mj. zpívá ve známé písni z Kancionálu (č. 924).

Daniel Dehner

Jeden ze zákoníků byl právě svědkem, jak Ježíš umlčel saduceje, kteří jej chtěli pokoušet svou nevěrou ve zmrtvýchvstání. To zákoníka podnítilo k vlastnímu dotazu. Jeho otázka není tak záludná. Někdy se lidé ptají spíše proto, aby se sami předváděli: Které přikázání je největší? Ať už je úmysl tazatele jakýkoliv, Ježíš odpovídá, a to nejen jemu, ale i tobě, protože tato otázka míří k samé podstatě jeho radostné zvěsti. Dobře si zapamatuj dvě největší přikázání, která mají společného jmenovatele, a tím je láska. *Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.*⁽¹⁾ Je v nich tedy obsaženo i celé Desatero. Tvé tělo potřebuje mnoho přírodních zákonů. Tvá duše má jen jeden, a tím je láska. Láska je proto největším přikázáním, protože je jediným smyslem tvé existence a základem všech tvých vztahů. Láska je zákonem tvého bytí.

Milovat celým srdcem znamená, že Bůh je tvou jedinou, ústřední radostí, na které spočívá každá jiná radost. Neznáš a ani nepotřebuješ vyhledávat jiná potěšení než ta, která jsou od něho a která opět vedou k němu, Původci a Prameni všech skutečných radostí. Milovat z celé mysli znamená, že Bůh je tím prvním a posledním, ke kterému se upíná tvá mysl. Kdykoliv se tvé myšlenky musí obrátit k něčemu jinému, tvá mysl jej bere vždy s sebou a vrací se, jak je to jen možné, opět ke svému jedinému a bezpečnému Středu. Milovat ze vsí síly znamená, že tvoje láska k Bohu je jedinou hybnou silou tvého jednání a snažení. Nic si nezaslouží tvé úsilí, co není s ním, v něm a pro něho. Zdá se ti, že je to příliš mnoho? A ty myslíš, že je to ještě láska, máš-li pro něho jen zbylé droby času, citu, myšlenek? Svou jedinou Lásku přece nemůžeš postavit do řady, aby si počkala, jestli pro ni něco vybude. Tím, že Boha miluješ celým srdcem, prožíváš hloubku jeho lásky, která je *silnější než smrt*⁽²⁾. Tím, že jej miluješ celou myslí, otevírají se tvému poznání nejsvětější obzory Boží moudrosti. Tím, že jej miluješ ze vsí síly, které jsi schopna, rostete mocí božské milosti účinná síla tvé vůle. Boží láska tě proto žádá celou, aby tě celou zcela proměnila. *Nebudeš již žít ty, ale bude v tobě žít Kristus.*⁽³⁾

I tebe miluje Bůh celým svým srdcem, celou svou myslí, vsí svou silou. O jeho

Přikázání, nebo dar?

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Milovat je víc
než všechny oběti a dary.*

lásku se nemusíš s nikým dělit. Je to jediná láska, která je dokonalá, protože nic nežádá pro sebe. Chce-li, abys ho miloval, pak jen proto, aby tě mohl nenávratně zahrnovat svou láskou, neboť do srdce, které se neotevírá tím, že samo miluje, nemůže vstoupit dar Božího milování. Boží Láska dává vždy první, a to bezvýhradně. Už když se od věčnosti rozhodla, že tě obdaruje bytím, abys byl jejím vytouženým cílem, věděla také, že bude muset vydat vlastního Syna, aby si tak obnovila možnost obdařit tě milostí své lásky. Je vůbec možno chápat lásku k takové Lásce jako příkaz? Bůh tě vtahuje do vztahu lásky, který přesahuje všechno pomýšlení.

Mezi tebou a Bohem je nekonečná nerovnost. To, co se zde na zemi alespoň trochu podobá tomuto tajemnému vztahu, je láska mezi matkou a dítětem, které právě porodila. Ten, který je vším, miluje jako první toho, kdo je sám o sobě ničím. Co může dát ten, který nemá nic, tomu, který je všechno? Proto aby ti Bůh přiblížil sám sebe a aby jeho láska naplnila zemi, obrací tvou pozornost k tvým bližním. Máš je mít v lásce podle jeho vzoru: milovat je tak *jako sám sebe*. Co to znamená milovat sám sebe? Jsi-li přemětem tak velké a jedinečné Boží lásky, jak bys mohl nemilovat sám v sobě to, co miluje Bůh? Čím více miluješ sám sebe právě proto, že tě miluje Bůh, tím jasněji si uvědomuješ, že stejně jako tebe miluje i všechny tvé bratry a sestry. Láska k sobě není sebeláskou, jestliže není uzavřena do sebe, ale stává se ti pobídkou a normou, jak máš milovat ty druhé.

Lekáš se, že je mnoho těch, kterým bys nemohl otevřít dokořán náruč, protože si nezaslouží tvou lásku? A čím ty sis zasloužil, že si tě Pán od věčnosti zamiloval? Bůh se tě přece neptá, jsou-li ti milí, či protivní, zda si jich vážíš, nebo jimi pohrdáš, zda se ti jeví krásní, nebo odporní. Miluje je stejně jako tebe, úplně a bezvýhradně jednoho každého z nich. Začni

Liturgická čtení

1. čtení - Dt 6,2-6

Mojžíš řekl lidu: „Boj se Hospodina, svého Boha, a zachovávej všechny jeho zákony a příkazy, které já ti prikazuji – ty, tvůj syn a syn tvého syna – po všechny dny svého života, abys byl dlouho živ. Slyš, Izraeli, svědomitě je zachovávej, aby se ti dobře vedlo, abyste se velmi rozmnožili, jak to slíbil Hospodin, Bůh tvých otců, že ti dá zemi oplývající mlékem a medem. Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin je jediný. Miluj Hospodina, svého Boha, celým srdcem, celou duší a celou svou silou! Ať tato slova, která ti dnes prikazuji, zůstanou v tvém srdci!“

2. čtení - Žid 7,23-28

Bratři! V době starozákonní se mnozí stávali kněžími, protože umírali, a nemohli tedy jimi být stále; Ježíš však je navěky, a proto jeho kněžství nepřechází na někoho jiného. Proto také je schopen přinést navždy spásu těm, kdo skrze něho přicházejí k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimlouval. Ano, právě takového velekněze jsme potřebovali: aby byl svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, vyvýšený nad nebesa, který nemá zapotřebí, jako jiní veleknězi, stále a stále podávat oběti nejprve za hříchy vlastní a teprve potom za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když sám sebe přinesl v oběť. Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, kteří jsou podrobena slabosti; ale

Dokončení na str. 4

se na ně dívat očima Otce, který každého z nich uhnětl z lásky, a proto v nich vidí především svůj obraz, který je tak velice hoden Božího i tvého milování. Začni jej také hledat ve svých bratřích tak, až v tobě vzroste touha obejmout každého, koho potkáš, a říct mu s radostí: Bratře můj milý, těšme se spolu z největšího daru: Bůh nás miluje, tebe i mne! *Nebudeš daleko od Božího království, když tato slova zůstanou v tvém srdci.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 22,40; ⁽²⁾ srov. Pis 8,6; ⁽³⁾ srov. Gal 2,20;

⁽⁴⁾ srov. Dt 6,6.

Blahoslavená Lucie ze Settefonti

Je to příběh jako vystržžený z romantických rytířských eposů, nicméně skutečně se stal a jedna z jeho postav se dnes těší přídomek „blahoslavená“. Od této historie nás dělí celých devět století, její živost však nedovolila, aby se na ní usadily nánosy prachu. Historie lásky k člověku a k Bohu – k němu především.

Jmenovala se Lucie a narodila se někdy okolo roku 1100 v Boloni. Tou dobou zmítaly Itálii krvavé boje mezi ghibelliny a guelfy a mocný rod Chiariů, do něhož se děvčátko narodilo, byl nedílnou součástí těchto půtek⁽¹⁾.

Ty Lucii míjely nejen kvůli jejímu ženství, ale i proto, že se na ní zúročila náboženská výchova její matky, ženy navýsost zbožné. Lucie vstoupila do kláštera a odmítla všechny nabídky k sňatku od synů z vážených rodin, které do Boloně přicházely opravdu ve velkém, poněvadž Lucie nebyla jen dcerou z významného rodu, a tudíž výhodnou partií, nýbrž i neobyčejně půvabnou dívkou, která svou krásou a blondatými vlasy přitahovala zraky mužů širokého okolí. Ji však přitahoval Vykupitel, proto se rozhodla odevzdat se jemu a navždy nosit hábit řeholnice. Jejím novým domovem se stal klášter v Settefonti poblíž Boloně.

Klášter sv. Kristýny, do něhož vstoupila a který zahájil své působení relativně nedávno (roku 1097), nebyl ledajaký – patřil větvi kamaldulských poustevnic, což znamenalo, že se vyznačoval mimořádně tuhým režimem. Skutečnost, že si ho Lucie vyvolila, je důkazem svědčícím

o tom, že nebyla jen matrikovou křesťankou a že si ne zvolila nějaký klášter s mírnějšími regulemi (i když ve 12. století se stěží klášter s vyloženě mírnějším režimem našel, stále ještě totiž byla živá myšlenka clunyjské reformy a jen ojedinelé konventy žily nevázaně).

Po smrti zakladatelky kláštera matky Matyldy se Lucie stala představenou tamní komunity. Ta tím můžeme bezpečně spatřovat vliv jejího původu, který jí tuto hodnost zaručil. Svého postavení ale nezneužívala k pohodlnějšímu životu, dodržovala regule přesně, jak její poslání žádalo. A tady začíná ona romantická část tohoto příběhu.

Luciina краса nepomíjela ani za zdi kláštera, naopak jako by jí oněch sedm pramenů (Settefonti = sedm pramenů či fontán) ještě další krásy dodávalo. Nemohl si toho nepovšimnout hrabě Diatagora Fava, zvaný Rolando, jenž prodléval v nedalekém vojenském táboře obývaném rytíři, kteří vyjeli do pole v rámci zmíněných bojů mezi ghibelliny a guelfy, a zamiloval se do ní. Není přítom vyloučeno (možná je to pravděpodobnější), že ji znal již dříve a že ji prostě nepřestal milovat. Vyžádal si výsadu nastálo pobývat na nedalekém hradě v Ozzanu.

Blahoslavená Lucie ze Settefonti

Den co den pak projížděl se svou družinou úžlabinou vedoucí kolem kláštera, aby mohl být přítomen na mši svaté, na niž chodila jeho vyvolená. Nepromluvil s ní ani slovo, jeho planoucí oči však byly nade vše výmluvné. Trvalo to dny, týdny, měsíce. V klášterní komunitě tímto jednáním pochopitelně působil rozruch. Lucie k Rolandovi podle všeho rovněž něco pocítila, poněvadž zintenzivnila své posty a kající praktiky, aby ho tak vytěsnila z myslí a navrátila ji ke Kristu Ježíši. Pustila se do tohoto boje s takovou vervou, že se z toho rozstala. Rolando však zůstával neodbytný, navštěvoval kostel, i když Lucie na mše kvůli své nemoci nechodila, takže nakonec se settefontská abatyše uvolila se s ním setkat.

Na tomto setkání se jí Rolando vyznal ze svých citů, nato Lucie odvětila, že jí sice taky není zcela lhostejný, ale že v žádném případě nechce porušit své sliby (jiné podání hovoří o tom, že neměla ještě složené věčné sliby – vzhledem k jejímu vynikajícímu původu to možná nemuselo být na překážku zvolení abatyši). Poté ho požádala, aby se už nevracel a raději se odebral na křížovou výpravu do Svaté země.

Rolando velmi nerad přijal jak důvody odmítnutí své vyvolené, tak i její výzvu, aby se vydal na kruciátu. Nedlouho poté, co odjel, Lucie se svým již notně podlomeným zdravím zemřela.

Rolando-Diatagora Fava se o smrti své nedosažitelné milované dozvěděl přímo od ní. Během bojů ve Svaté zemi upadl do zajetí. Jedné noci k němu ve snu při-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

ona přísaha – pozdější než Zákon – ustanovuje Syna, který dosáhl dokonalosti navždy.

Evangelium – Mk 12,28b–34

Jeden z učitelů Zákona přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ Ježíš odpověděl: „První je toto: »Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.« Druhé je

toto: »Miluj svého bližního jako sám sebe.« Žádné jiné přikázání není větší než tato.“ Učitel Zákona mu na to řekl: „Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že on je jediný a není jiného kromě něho a milovat ho celým srdcem, celým rozumem a celou silou a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary.“ Když Ježíš viděl, že učitel Zákona odpověděl rozumně, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“ A nikdo se už neodvážil dát mu nějakou otázku.

šla Lucie a oznámila mu, že již není mezi živými. Sdělila mu také, že ji Bůh poslal, aby ho osvobodila. Rolando se pak probudil a jeho masivní řetězy, jimiž byl spoután, byly přetrženy. Saraceni z toho byli dočista ohromeni, řetězy totiž nenesly známky žádného pilování, ale byly viditelně přetrženy hrubou silou. V bázní nad touto skutečností dovolili Rolandovi vrátit se do Itálie. Podle legendy vedly jeho kroky k Luciinu hrobu, kde se tak silně rozplakal, že naplnil znovu oněch sedm pramenů, jež po smrti abatyše Lucie vyschly.

Luciin kult se stal živým prakticky hned po jejím skonu, nicméně první záznak spjatý s její přímluvou se váže až k roku 1508. Její ostatky spočívají v kostele sv. Ondřeje při klášteře kamaldulských sester v Ozzanu dell'Emilia (rovněž nedaleko Boloně), kam bylo jejich společenství z kláštera v Settefonti roku 1573 přemístěno. Vedle nich jsou uloženy okovy, v nichž vězel Rolando v saracénském zajetí. Luciin kult potvrdil v roce 1779 papež Pius VI., od té doby je ctěna jako blahoslavená.

Dávný klášter sv. Kristýny dnes připomíná už jenom fragment zdí s pilastrem. Historii Lucie a Rolanda pak užlabina, již rytíř denně přijížděl ke klášteru. Obyvatelé Boloně a okolí pořádají každoroční festival abatyše, který na tento příběh upomíná, přičemž nikdy nesmí chybět tzv. Abatyšin oběd.

Poznámky:

(1) Šlo o dva zneprátené tábory, podporované vlivnými šlechtickými rody či městy, představující významné hráče na politické šachovnici té doby, která byla ve znamení politických i vojenských sporů mezi papeži a císaři. Guelfové stáli za papeži a jejich politikou. Pojmenování „guelfové“ pochází od mocného šlechtického rodu Welfů, spřízněného kdysi se samotnými Karlovcí. Ghibellini byli stoupenci pro změnu politiky císařské. Pojmenování takto byli podle jednoho ze sídel šlechtického rodu Štaufů, hlavních to odpůrců papežské politiky. Štaufové získali své jméno díky hradu Hohenstauf u Göppingenu, přičemž do jejich vlastnictví patřil rovněž hrad Waiblingen u Stuttgartu. Italové vyslovovali Waiblingen jako ghibellin, díky tomu se tak začalo říkat celému rodu Štaufů. Spory guelfů a ghibellinů, nesmírně kruté a krvavé, se táhly evropskými dějinami i poté, co s nimi už oba rody neměly nic společného, a zůstala pouze jejich jména, jež bojujícím stranám propůjčily.

To dělej a budeš žít (Lk 10,28)

Abychom získali věčný život, musíme proměnit velké Boží přikázání lásky k Bohu a k bližním ve skutečnost. Je pro nás rozhodující, abychom plnili Boží vůli a žili v jeho lásce.

Láska k Bohu a k bližním je neoddělitelná. Není možné žít láskou k Bohu a neproměnit ji v lásku k bližním. To je nejen biblický zákon, ale i přirozený zákon, který je vepsán do nitra člověka. Svátí, které církev dává lidem za příklad, praktikovali tento zákon obdivuhodným způsobem. Oni jej chovali ve velké úctě.

Jak se snažíme my, kteří jsme věřící, proměňovat lásku ve skutek? Jakou konkrétní odpověď dáváme na velké přikázání lásky, které Bůh dal již na počátku (srov. Dt 6,5; Lv 19,18.34; Joz 22,5)?

Láska k Bohu je první přikázání. Je zdrojem druhého, které je s ním spojeno. Poslyšme, co říká posvátný text: *Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí.* Tento příkaz lásky zahrnuje čtyři oblasti našeho bytí.

Celým srdcem: Milovat Boha z celého srdce znamená orientovat k němu celý svůj citový život, hledat jeho přítomnost, dávat mu přednost přede vším ostatním. Znamená to, že musíme ve svém vnitřním životě žít tuto lásku živou touhou, abychom se mu vždy líbili. Znamená to modlit se celým srdcem.

Celou duší: Boha milovat celou duší znamená řídit život podle Boží vůle, darovat Bohu svůj život tím, že se mu člověk bez výhrady odevzdává. Znamená to přijímat zkoušky a obětovat je Bohu ve vroucí a vytrvalé modlitbě.

Celou silou: Přiměřeně duševním, tělesným, intelektuálním, hmotným a profesním prostředkům, které má člověk k dispozici, má každý člověk usilovat, aby Boha stále více miloval a při zachování úcty k druhým také je přiváděl k tomu, aby Bůh byl stále více milován. Milovat Boha ze všech svých sil znamená sloužit Bohu přijatými dary a charisma. Znamená to být ochoten velkodušně

sloužit Bohu a žít podle duchovních pravidel, abychom se lépe modlili, praktikovali askezi, poznávali Boží milosti a Boží slovo a pokračovali s velkou vírou na cestě svatosti.

Celou myslí: Milovat Boha celou myslí znamená hledat jeho vůli, žít se jeho slovem, prohlubovat jeho znalost, abychom je mohli lépe prosazovat do praxe. Znamená to pod Božím pohledem rozjímat v modlitbě o tom, jak stále lépe uskutečňovat Boží vůli tím, že orientujeme svůj rozum k nebeským věcem. Poslouchat Boží přikázání je základem veškerého duchovního a náboženského života. To se týká všech věřících, ať už je jejich povolání jakékoliv (věřící laici, kněží, řeholníci, mniši...).

Musíme být s Bohem spojeni těmito prostředky lásky, které mu darujeme a osvědčujeme ve své každodenní práci, modlitbě a liturgii. Bez modlitby není žádné plodné lásky k Bohu. Modlitba je svědectvím o pravosti naší víry, naší lásky k Bohu. Musíme se s prostým srdcem a usebraností stále vracet do Boží přítomnosti. Kdo miluje Boha, udělá si každý den čas, aby se s ním setkal v obdivuhodném, a přece tak prostém prostředí modlitby.

Bud'me pozorní! Když je naše modlitba čistá a vyslovená srdcem, když se uskutečňuje se správnou a velkodušnou vírou, pak má mimořádnou moc. Žijeme vírou, aniž bychom viděli, ale Ježíš nás za to blahoslaví (srov. Jan 10,29). Nejsme jako svatí v nebi, kteří patří na Boha tvář v tvář. Naše budoucí sláva v nebi pak bude odpovídat úkonům lásky, kterými jsme naplnili svůj život.

Všichni svatí v nebi, kteří se zjevili lidem, je povzbuzovali k tomu, aby Bohu darovali všechno ve velkodušné lásce, aby mu pak v nebi byli ještě blíže ve věčném objetí s ním. Využijme svého pobytu na této zemi, abychom se mnoho modlili, protože naše trvalá modlitba, která se někdy uskutečňuje v temnotách, bolesti a utrpení všeho druhu, má velkou moc. *Mnoho zmůže vytrvalá modlitba spravedlivého.* (Jak 5,16) Svou láskou a svým utrpením můžeme získat zásluhy pro sebe

i pro druhé. To je něco, k čemu nás nabádají duše v očistci i andělé v nebi. To vše si zaslouží, abychom o tom hluboce rozejmali.

Láska k bližním

Milovat budeš svého bližního jako sám sebe (srov. Lv 19,18.34) je druhé největší přikázání. Bližní je zvláště ten, kdo se k druhému přibližuje, nebo potřebuje pomoc a přijímá ji. Naše láska musí zahrnovat všechny lidi, i naše nepřátele, tak jako Boží slunce (srov. Mt 5,44). Na to nikdy nezapomínejme. Je to něco někdy velmi těžkého, ale s Boží pomocí možného. Má to nekonečné důsledky pro náš budoucí život v nebi. Proto Ježíš říká: *Spravedliví budou v království mého Otce zářit jako slunce. Kdo má uši k slyšení, slyš!* (Mt 13,43)

Musíme tedy využít všechny prostředky, které nám Bůh dává k dispozici, abychom se stali svatými. Připomeňme si podobnoství o dvou synech. Jeden řekl otci ano, ale neudělal nic z toho, o co jej otec požádal. Ten druhý sice žádost odmítl, ale pak měl výčitky svědomí a otci vyho-

věl (srov. Mt 21,28–32). Splnění božské vůle dává Bůh přednost před souhlasem ducha, za kterým nenásleduje žádný skutek. To, co je nakonec důležité, je konkrétní plnění Boží vůle. To se týká především bliženské lásky a skutků, které s tím souvisí. To všechno je podrobněji uvedeno v líčení posledního soudu: *Měl jsem hlad, a nedali jste mi najíst; měl jsem žízeň, a nedali jste mi napít; byl jsem bez střechy nad hlavou, a nepřijali jste mě; byl jsem nahý, a neoděli jste mě; byl jsem nemocný, a ne navštívili jste mě; byl jsem ve vězení, a nepřišli jste za mnou.* (srov. Mt 25,35–46)

Budeme souzeni podle skutků bliženské lásky. Proto nesmíme opomíjet to dobré, co je v našich možnostech, protože takové zanedbání, je-li vědomé a záměrné, je proviněním proti Bohu (srov. Jak 4,1). Proto každý ať podle svých prostředků, darů a svého svědomí odpovídá na přikázání lásky. Bůh nežádá nic, co by bylo nad naše síly. Láska v srdci k Bohu i k bližním roste s tím, jak se prakticky uskutečňuje. Bůh nám při tom pomáhá, když jsme mu věrní. *Ne ten, kdo mi říká*

„Pane, Pane“, přijde do nebeského království, ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. (Mt 7,21) Abychom plnili vůli Otce, musíme ji hledat a poznávat. Je to velká milost, kterou můžeme takto přijímat.

Věříme v Boha a v jeho působení v dějinách; proto chceme být skutečným znamením Boží lásky mezi lidmi. Bůh nám sesílá své světlo, své slovo pravdy, naděje, radosti a pokoje. Čerpejme z Boha svou lásku, abychom nacházeli prostředky, jak milovat bližní, a tuto lásku stále více osvědčovali.

Blaze člověku, u něhož Boží slovo lásky přináší užitek. Bude zářit v Božím království jako slunce!

Pane, velebíme tě za tvou lásku a za tvou vznešenost, jimiž zahrnuješ své vyvolené!

Matko Boží, nesrovnatelným způsobem oděná Božím sluncem, pomáhej nám, abychom Boha stále více poznávali a plnili jeho vůli lásky!

Z Maria heute 371 přeložil -lš- (Redakčně upraveno)

Místo očišťování

2. listopadu nám církev svatá připomíná své učení, že pro zemřelé, kteří zesnuli v posvěcující milosti, ale jsou ještě obtíženi lehkými hříchy, existuje místo očišťování. Mluvíme o *očistci* a o *duších v očistci*.

Svatý Řehoř Veliký píše: *Musíme věřit, že před posledním soudem je ještě očistný oheň za určité lehké hříchy, protože věčná Pravda říká, že tomu, kdo by něco řekl proti Duchu Svatému, nebude odpuštěno ani na tomto ani na onom světě* (Mt 12,32). *Z toho plyne, že lehké hříchy mohou být odpuštěny buďto na tomto, nebo na onom světě.*

Velká vidění „očistcového ohně“ měla svatá Kateřina Janovská. Podle

ní se duše v očistci cítí zaplaveny Boží láskou, protože Bůh dává těmto duším naději na nebe. Přesto je tato radost spojena s bolestným smutkem nad hříchy, kterými Boha urážely. Jejich utrpení má tedy ráz bolestné touhy po dokonalé lásce v nebi.

Měsíc listopad je čas, kdy obzvláště pamatujeme na naše zemřelé. Jestliže se někdy dělají z obřadů za zemřelé děkovné obřady, není to něco jako jejich předčasné nanebevzetí? Prohlášovat někoho za svatého není v pravomoci faráře.

Zemřelým nejvíce pomůžeme, když se za ně vytrvale modlíme.

Vilém Studer

* * *

Nesmí se zapomenout, že apoštolové stanovili, aby se při slavení tajemství pamatovalo na mrtvé. Přinášejme jim pomoc a pamatujme na ně. Když byli Jobovi synové očištění obětí, kterou přinesl jejich otec, jak bychom mohli pochybovat o tom, že naše obětní dary za mrtvé jim přinesou útěchu?

*Sv. Jan Zlatoústý
Zdroj: Archiv Světa*

*Lodovico Carracci (1555-1619):
Anděl osvobozuje duše v očistci*

Blahoslavenství

Jsou dvě hory, které jsou navzájem propojeny jako dvě dějství dramatu: Hora blahoslavenství a Kalvárie. Ten, kdo vyšel na první horu kázat blahoslavenství, musel nutně vystoupat i na druhou horu, aby životem doložil to, co ohlašoval. Často se neuváženě říká, že řeč na hoře představuje „podstatu křesťanství“. Pokud by však kdokoliv začal žít podle blahoslavenství, přivolal by na sebe rovněž hněv světa. Řeč na hoře nelze oddělit od Pánova ukřižování, stejně jako je nemožné od sebe oddělit den a noc. V hodinu, kdy Pán přednesl blahoslavenství, podepsal svůj rozsudek smrti. Zvuk kladiva a hřebů prorážejících lidské tělo byl ozvěnou, která se odrážela od úbočí hory, kde učil lidi, jak se stát šťastnými a požehnanými. Všichni chtějí být šťastnými, ale jeho cesta ke štěstí je v naprostém protikladu s cestou světa.

Jeden ze způsobů, jak si znepřátelit lidi a popudit je proti sobě, je odmítnout ducha světa. Svět má svého ducha a má ho i každá epocha. Existují jistá bližší neurčená pravidla, která určují chování světa. Každý, kdo odmítne světské „maximy“ vyjádřené hesly: „Žijeme jen jednou!“ – „Užij si život naplno!“ – „Kdo se to kdy dozví?“ – „K čemu je sex, když ne pro potěšení?“, se nutně stane nepopulárním.

Pro blahoslavenství si Pán vybírá osm bezobsažných sloganů světa, a to je „jistota“, „pomsta“, „smích“, „popularita“, „odplata“, „sex“, „ozbrojená moc“ a „pohodlí“ a staví je na hlavu. Těm, kteří říkají: „Nemůžeš být šťastný, pokud nejsi bohatý“, Pán odpovídá: „Blahoslavení chudí v duchu.“ Těm, kdo říkají: „Nedovol, aby ti to sebrali“, Pán praví: „Blahoslavení tiší.“ Těm, kdo říkají: „Směj se a svět se bude smát s tebou“, Pán praví: „Blahoslavení plačící.“ Těm, kdo říkají: „Když tě příroda obdařila sexualitou, musíš ji svobodně využívat, jinak budeš frustrovaný“, Pán odpovídá: „Blahoslavení čistého srdce.“ Těm, kdo říkají: „Snaž se být populární a slavný“, Pán praví: „Blahoslavení jste, když vás budou tupit a pronásledovat a lživě mluvit proti vám všechno zlé kvůli mně.“ Těm, kdo říkají: „V době míru se připravuj na válku“, Pán odpovídá: „Blahoslavení, kdo působí pokoj.“

Odmítá laciná klišé, o nichž se vyrábějí filmy a píšou romány. Radí spálit to, co se jimi uctívá; radí ovládnout vášnivý instinkt sexu, a ne se jím nechat zotročit; radí ovládnout touhu po ekonomickém dostatku, a nebudovat štěstí na materiálních věcech, které jsou mimo duše. Odmítá všechna falešná blahoslavenství, v nichž štěstí závisí na seberealizaci, nezávanosti, pohodlí anebo na hesle: „Jez, pij, vesel se, protože zítra zemřeš“, neboť přinášejí vnitřní chaos, neštěstí, falešné naděje, úzkost a neklid.

Ti, kdo by se rádi vyhnuli požadavkům blahoslavenství, říkají, že božský Spasitel je člověkem své doby a do té naší se už nehodí, takže nás se jeho slova netýkají. Jenomže Pán nebyl člověkem své, ani žádné jiné doby, my však jsme! Mohamed patřil do své doby, když řekl, že muž může mít vedle svých čtyř žen ještě i konkubíny. Modernisté tvrdí, že Mohamed patří také do naší doby, protože i podle nich může mít muž mnoho žen, pokud je dokáže uspokojit. Ale Pán o nic víc nepatřil do své doby než do naší. Oženit se s jednou dobou znamená stát se vdovcem v době další. On však nepatřil žádné době, a proto je modelem pro všechny časy. Nikdy nepoužil vyjádření, které by bylo podmíněné společenským řádem doby, v níž žil, neboť ani tehdy nebylo jeho evangelium lehčí než dnes. Sám to řekl:

„Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.“ (Mt 5,18)

Klíčem k řeči na hoře je způsob, jakým používal dva výrazy: „Slyšeli jste“ a důrazně: „Ale já vám říkám!“ Když řekl: „Slyšeli jste“, měl na zřeteli to, co lidské uši slyšely po staletí a co stále poslouchají od etických reformátorů – všechny předpisy, kodexy a nařízení, které jsou na půli cesty mezi instinktem a rozumem, mezi místními zvyky a nejvyššími ideály. Když řekl: „Slyšeli jste“, myslel na Mojžíšův zákon, na Buddhu a jeho osm cest, na Konfucia a jeho pravidla, jak se stát mírným a zdvořilým člověkem, na Aristotela a jeho přirozené štěstí, na snášenlivost hinduistů a všech humanistických skupin dneška, které by některé staré zákony rády přetlumočily do svého vlastní

ho jazyka a nazvaly je novým životním stylem. Na všechny tyto kompromisy Pán řekl: „Slyšeli jste.“

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: Nezcizoložíš!“ Řekl to Mojžíš, pohanské kmeny to doporučovaly, primitivní lidé respektovali. Potom však přišlo to strašlivé a děsivé „Ale!“: „Ale já vám říkám...“ – „Ale já vám říkám: Každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“ Pán vstupuje do duše, přímo k myšlence, a již touhu po hříchu označuje za hřích. Je-li špatně určitou věc učinit, je špatně o ni již také přemýšlet. Praví: „Pryč s vaší hygienou, která se snaží držet v čistotě ruce, co kradly, a chránit od nemoci těla, která poskvřňovala.“ Jde do hloubky srdce a už také úmysl zhrěšit označuje za hřích. Nečekal, až špatný strom přinese špatné ovoce. Předcházel zasetí špatného semena. Ani ty nečekej, až se tvé skryté hříchy projeví jako psychózy, neurózy a nutkání. Zbav se jich již v zárodku. Čiň pokání! Očisti se! Je příliš pozdě napravovat zlo až tehdy, kdy je možné vykázat ho ve statistikách, či zavřít do vězení.

Když se muž ožení se ženou, bere si její tělo i duši, celou osobu. Pokud ho už unavilo její tělo, nemůže ji jednoduše odstrčit pro jinou ženu, protože zůstává zodpovědný za její duši. Proto jeho slova byla jako hrom: „Slyšeli jste.“ V tomto výrazu shrnul fráze každé upadající civilizace. „Slyšeli jste: Rozved' se, Bůh přece od tebe nemůže chtít, abys žil nešťastně,“ pak však přišlo jeho ALE:

„Ale já vám říkám, že každý, kdo propouští svou manželku, mimo případ smilstva, uvádí ji do cizoložství; a kdo by se s propuštěnou oženil, cizoloží.“ (Mt 5,32)

Co na tom, když tělo zahyne? Duše zůstává a ta má větší hodnotu než vzrušení, které může poskytnout tělo, větší než celý vesmír. Chtěl, aby muž a žena byli čisti, ne od náказы, ale od touhy po jiných. Už představa nevěrnosti je nevěrností. A tak prohlásil: „A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“ (Mk 10,9)

Žádný člověk! Žádný soudce! Žádný národ!

A potom se Kristus podíval na všechny společenské teorie, které tvrdí, že hřích je třeba připsat prostředí a podmínkám: pasterizovanému mléku, nedostačujícím tanečním sálům, nemožnosti utratit dost

peněz. Toto všechno shrnul pod: „Slyšeli jste.“ A řekl: „Ale já vám říkám.“ Prohlásil, že hříchy, sobectví, nenasytlost, cizoložství, zločiny, krádeže, podplácení, politická korupce – všechny pocházejí od člověka samotného. Hřích je výsledkem naší vůle, a nikoliv činností žláz; nemůžeme ospravedlnovat svoji žádostivost oidipovským komplexem, kterým trpěl náš dědeček, anebo Elektřiným komplexem, který jsme zdělili po babičce. Kristus řekl, že hřích vchází do naší duše skrze tělo a tělo je usměrňováno vůlí. V boji proti falešnému sebeuspokojování nám doporučil operaci: „Utni!“ a „Odhod!“

„Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrví je a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. A jestliže tě svádí tvá pravá ruka, utni ji a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden z tvých údů, než aby se celé tvé tělo dostalo do pekla.“ (Mt 5,29–30)

Lidé si nechají odřezat nohy a ruce, aby zachránili své tělo před gangrénou či otravou krve. Ale tady náš Pán přenesl obřezání těla na obřezání srdce a doporučil, abychom raději nechali vykrváčet své oblíbené náruživosti a rozsekali své vášně na malé kousky, než abychom měli zůstat bez Boží lásky, která je v Kristu Ježíši.

Pak hovořil o pomstě, nenávisti a násilí, vyjádřených běžně výrazy: „Vrať mu to“, „Udej ho“, „Nebud' hloupý“. Všechny znal a o všech řekl:

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: »Oko za oko a zub za zub.«“ (Mt 5,38)

Potom přichází to neslychané:

„Ale já vám říkám, abyste se zlým nenednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou; a tomu, kdo by se s tebou chtěl soudit o košili, nech i svůj plášť. Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě.“ (Mt 5,39–41)

Proč nastavovat druhou tvář? Vždyť nenávist se množí jako semeno. Pokud by někdo kázal o nenávisti a násilí deseti mužům v řadě a řekl by prvním, aby udeřil druhého, a druhému, aby udeřil třetího, nenávist ovládne všech deset. Zastavit ji lze jediným způsobem: nastavili jeden z mužů (řekněme pátý v pořadí) druhou tvář. Tehdy nenávist skončí, nepostoupí dále. Je třeba přijmout násilí kvůli Spasiteli, který přijímá hřích a zemře za něj. Zákon křesťanství říká, že nevinný trpí za viníka.

Kristus chtěl, abychom takto zacházeli s nepřáteli, protože když neklademe odpor, nepřítel je poražen vyšší morální silou; a láska zabrání, aby se rána nenávisti infikovala. Vydržet něco rok, co by tě otravovalo už i týden, napsat laskavý dopis někomu, kdo ti škaredě nadává, nabídnout dar člověku, který tě okrádá, neodpovídat s nenávistí člověku, který ti lže a tvrdí, že jsi nevěrný své vlasti, nebo ještě hůře, že jsi proti svobodě – toto jsou těžké věci, které Kristus přišel učit a které nevyhovovaly ani jeho, ani naší době. Vyhovují pouze

hrdinům, velkým lidem, světcům, svatým mužům a ženám, kteří budou solí země, kvasem v davu, elitou v mase; vyhovují těm, kteří změní svět. Vložili někdo lásku do člověka, který mu není milý, učiní ho hodným milování. Proč je vůbec někdo sympatický, když ne proto, že Bůh vložil svoji lásku do každého z nás?

Řeč na hoře je v tak příkrém rozporu se vším, co si náš svět zamiloval, že svět ukřižuje každého, kdo se pokusí žít její hodnoty. Kristus je kázal, proto musel zemřít. Kalvárie byla cenou, již zaplatil za řeč na hoře. Přežít je schopna jen průměrnost. Ti, kdo nazývají černé černým a bílé bílým, jsou odsuzováni za netolerantnost. Žít mohou pouze šediví.

Dovolme Kristu, který říká: „Blahoslavení chudí v duchu“, vstoupit do světa, který věří v prvenství ekonomiky, nechejme ho stát na trhu, kde někteří říkají, že žijí pro společný zisk, a druzí tvrdí, že jim záleží jen na osobním zisku, a pozorujme, co se stane. Bude tak chudý, že ve svém životě nebude mít kde hlavu složit, a přijde den, kdy bude umírat bez jakékoliv morální hodnoty. Ve své poslední hodině bude jako žebrák, z něhož rozstříhají také oděv, a dokonce ho pochovají v cizím hrobě, tak jako se narodil v cizí stáji.

Dovolme mu vejít do světa, který ohlašuje evangelium silných, který radí nenávidět nepřátele, který odsuzuje křesťanské ctnosti jako „změkčilé“, a ať řekne tomuto světu: „Blahoslavení trpěliví“ – a přijde den, kdy na svých bedrech pocítí silné údery barbarského biče, když ho během vyšetřování posměšně udeří pěstí do tváře; uvidí, jak lidé berou kosa, aby pokosili trávu na Kalvárii, a pak kladivo, aby ho připevnili na kříž a tak vyzkoušeli trpělivost toho, který podstoupil to nejhorší, co zlo mohlo nabídnout, ale přijal to a proměnil v lásku.

Dovolme mu přijít do našeho světa, který zesměšňuje myšlenku hříchu jako morbidnost a nápravu minulých vin považuje za komplex viny – a ať káže tomuto světu: „Blahoslavení, kdo pláčou“ nad svými hříchy – lidé mu zavážou oči a označí ho za blázna. Vezmou jeho tělo a zbíjejí ho, že bude možné spočítat mu kosti. Budou ho korunovat trním, dokud nezačne ronit ne slané slzy, ale rudé kapky krve, a budou se vysmívat slabosti toho, který nechce sestoupit z kříže.

*Cosimo di Lorenzo Rosselli (1439-1507):
Kázání na hoře, freska v Sixtinské kapli ve Vatikánu*

Dovolme mu přijít do světa, který zahrnuje Absolutní Pravdu, který říká, že dobro a zlo je pouze otázkou úhlu pohledu, že musíme být tolerantní ve věci ctnosti a neřesti, a ať řekne: „Blahoslavení, kdo jsou hladoví a žízniví po svatosti“, tedy po Absolutnu, po Pravdě, již je „Já Jsem“ – a oni ve své nevázanosti dají lůze možnost vybrat si jeho, anebo Barabáše, ukřižují ho se zločinci a pokusí se přesvědčit svět, že Bůh se neliší od skupinky zločinců, kteří byli jeho společníky ve smrti.

Ať přijde do světa, který říká: „Mým bližním je ďábel“, všechno v porovnání se mnou je ničím, pouze moje já něco znamená, moje vůle je nejvyšším zákonem, pouze to je dobré, co jsem já za dobré uznal, musím zapomenout na ostatní a myslet jen na sebe – ať těmto lidem řekne: „Blahoslavení milosrdní.“ Zjistí, že nedosáhne žádného milosrdenství, že na jeho těle otevrou pět pramenů krve, do vyprahlých úst mu nalejí ocet a žluč a i po jeho smrti budou tak nemilosrdní, že do jeho Největějšího Srdce vrazí kopí.

Dovolme mu vstoupit do světa, který se pokouší interpretovat člověka v pojmech sexuality, který považuje čistotu za chlad, cudnost za sexuální frustraci, sebeovládání za abnormalitu a jednotu manžela a manželky až do smrti za nudu; do světa, který tvrdí, že manželství trvá, jen pokud pracují hormony, a že člověk může rozvázat, co Bůh svázal, a rozlomit, co Bůh zpečetil. A ať světu řekne: „Blahoslavení čistí“ – a bude viset nahý na kříži, vystaví ho na posměch lidem i andělům a do omrzení budou tvrdit, že čistota je abnormální, že panny jsou neurotičky a že jen smyslůst je namístě.

Dovolme mu přijít do světa, který věří, že člověk se musí uchýlovat ke klíčkám a dvojakosti, aby zvítězil nad světem, ne- sa přitom holubice míru nakrmené bombami, a ať řekne: „Blahoslavení, kdo působí pokoj“ anebo „Blahoslavení ti, kdo vykořeňují hřích, aby mohl nastat pokoj“ – a obklopí ho lidé, kteří se pustili do té nejhlupejší války ze všech – do války proti Božimu Synu; budou mu dělat násilí železem a dřevem, přibijí ho na kříž a napojí octem a žlučí a potom postaví stráž před jeho hrob, aby ten, který prohrál bitvu, nemohl vyhrát válku.

Dovolme mu vejít do světa, který tvrdí, že pro užitek a popularitu by člověk

Modlitba Pia XI. za duše v očistci

Svatá Maria, naše veliká přimlůvkyně, Tvoje mateřská láska zahrnuje stejnou měrou všechny duše vykoupené krví Tvého Syna, Pána Ježíše. Když myslíme na své zemřelé, srdce se nám naplňuje smutkem. Avšak máme neomezenou důvěru v Tvou přimlůvu. A proto, vznešená Královno, přicházíme k Tobě. Smrt zprétrhala pozemské svazky, ale nesetřela lásku spojující nás s těmi, kdo žili ve stejné víře jako my.

Maria, v očistci čeká bezpočet duší s palčivou netrpělivostí, abychom jim pomohli svou modlitbou a záslužnými skutky. V Kristově lásce pozvedáme jejich jménem oči i srdce s prosbou k Tobě, láskyplná Matko všech věřících. Dopřej zdaru naší modlitbě! Svou mateřskou přimlůvou jí propůjč sílu, aby se dotkla Srdce Ježíše, našeho Spasitele! Tvá nedosažitelná vznešená svatost kéž zastoupí naši ubohost, Tvá láska naši bezcitnost, Tvá moc naši slabost!

Královno nebes, dej, ať se brzy splní horoucí touha umírajících, aby se jim dostalo blaženého patření na Boha! Dobrá Matko, obzvláště Tě prosíme za duše svých příbuzných, kněží, všech, kdo šířili úctu k Tobě, činili druhým dobře a měli s nimi soucit, a konečně i za duše, na které nikdo nevzpomíná. Dej, ať se všichni jednou setkáme v nebi a v Tvé oblažující přítomnosti ať se společně se svatými smíme radovat z Boží blízkosti. Pak Ti budeme, naše dobrá Matko a neúnavná Těšitelko, na věky děkovat za všechny milosti, které jsi nám vyprosila. Amen.

neměl šetřit lichotkami a ovlivňováním lidí, a ať jim řekne: „Blahoslavení jste, když vás budou nenávidět, pronásledovat a tupit“ – a zjistí, že zůstal ve světě bez přátel, že je vyhnancem na hoře, uprostřed davu, který si žádá jeho smrt i tělo, jehož maso z něho visí jako purpurové hadry.

Blahoslavenství nelze brát osamocně: blahoslavenství nejsou ideály, ale tvrdá fakta a skutečnost, kterou není možné oddělit od kříže na Kalvárii. Kristus nás učí ukřižovat samy sebe: milovat ty, kdo nás nenávidí; vyloupnout si oko a utnout ruku, abychom se vyhnuli hříchu; žít čistě ve svém nitru, když se vášně dožadují vnějšího uspokojení; odpouštět těm, kdo by nás nejráději usmrtili; vítězit dobrem nad zlem; žehnat ty, kdo nás proklínají; nemít plná ústa svobody, když v našem srdci schází spravedlnost, pravda a Boží láska jako podmínky svobody; žít ve světě, a zachovat se neposkvrněnými; odmítnout někdy i dovolené radosti, abychom ukřižovali svůj egoismus – všechno toto odsuzuje v nás starého člověka ke smrti.

Ti, kdo ho slyšeli kázat blahoslavenství, byli pozváni položit se na kříž, odmítnout nižšímu řádu a objevit vyšší štěstí; opovrhnut tím, co svět považuje za svaté, a vážit si toho, na co se svět dívá jako na idealismus. Nebe je štěstí, ale člověk

nemůže mít dvoje nebesa; jedny náhradní na zemi a jedny skutečné nahoře. Proto hned k blahoslavenstvím přidal také čtvero „běda“:

„Ale běda vám bohatým, vždyť vám se už potěšení dostalo! Běda vám, kdo jste nyní nasyceni, neboť budete hladovět! Běda, kdo se nyní smějete, neboť budete plakat a naříkat! Běda, když vás budou všichni lidé chválit; vždyť stejně se chovali jejich otcové k falešným prorokům!“ (Lk 6,24–26)

Ukřižování nemůže být moc daleko, když Učitel vysloví „běda“ bohatým, nasyceným, bujarým a populárním. Pravda není v řeči na hoře, ale v tom, který se řečí na hoře řídil i na Golgotě. Čtvero „běda“ by bylo etickým odsouzením, kdyby Kristus sám nebyl zemřel v jejich úplném protikladu: chudý, opuštěný, hluboce zarmoucený a opovržený. Na Hoře blahoslavenství pobízel lidi, aby se nechali ukřižovat na kříži sebezapření, na Kalvárii sám tento kříž objal. I když stín kříže padne na místo, které se nazývá Lebka, až za tři roky, jeho Srdce zastínil již v den, kdy kázal o tom, jak dosáhnout štěstí.

Z knihy Fulton J. Sheen: Život Krista. Dobrá kniha, Trnava 2023. Str. 170–181.

Přeložil -dd- (Redakčně upraveno)

Svatý Jan Berchmans - vzor mládeže (11)

Nadání je rozdílné

Svatý mladík Jan Berchmans byl nadaný. Nadanější než ostatní, a proto byl vždy napřed a s dobrým výsledkem. Byl víc vnímavý než tvořivý, proto neobjevil nic nového a mimořádného, ale vše, co slyšel anebo četl, si lehce zapamatoval a uspořádal v mysli či si zapsal na papír. Jeho výtahy z filosofie byly velmi ceněné a vyhledávané.

Otec Grassi popisuje studenta Berchmanse takto: „Měl mimořádný talent a podivuhodnou paměť. Co jednou slyšel, zapamatoval si, jako by byl stvořen pro studium. Sám jsem se o tom přesvědčil.“

Scholastici vedli podle předpisů jedenkrát nebo dvakrát týdně disputací⁽¹⁾. Zpravidla to probíhalo takto: Profesor dvěma nebo třem studentům určil téma disputace, aby se na ni mohli dostatečně připravit. Jeden z nich měl potom bránit pravdu a další mu oponovat. Při tom se nejlépe ukázalo, kdo má moudrost a umí ovládat své vášně. Jan Berchmans tiše a pokojně čekal, dokud oponent nedokončil svou námitku, kterou Jan potom celou zopakoval a hned na ni odpověděl. Pokaždé byla jeho odpověď v přísné scholastické formě. Podobně se choval i u zkoušek, když profesori k jeho odpovědím něco namítali a on to vyvracel.

Do deníku si zapsal: „Při zkoušce budu pozorný, moudře odpovím a vždy v řádné formě. Co budu muset vysvětlovat, přednesu zřetelně a krátce. Nebudu brát ohled na dlouhé řeči, když nebudou stručné a přednesené v přísné formě, jak ze strany profesorů, tak i z mé.“

Apoštol

Mladý jezuita často slyší o tom, jak velkou cenu má i jen jediná nesmrtelná duše. To ho pobízí k tomu, aby co nejdříve mohl pracovat na spáse duší. A v Janu Berchmansovi byla tato touha velmi věrlá, jak to potvrzuje jeho spolubratr Viliam van Aelst: „Berchmans ukázal věrlou touhu přivést zpět ke Kristu stádo bratrů, kteří se odtrhli od pravé víry, a často o tom se mnou hovořil. Jan jednou žertem poznamenal: »Náš Pán Bůh nás drží připouta-

né řetězy, abychom se ještě nevrhli na jeho nepřátele. Dobře, že nás aspoň někdy pustí do města pokousat hříšníky.«“ Scholastikům totiž bylo dovoleno v neděli kázat ve městě na náměstích.

Jan Berchmans miloval každého. V každém viděl Boží obraz a Ježíšova bratra. I domácí sluhy rád vyučoval náboženství a též jim ochotně pomáhal při různých pracích. Také je povzbuzoval k časté zpovědi a jedenkrát za měsíc je přiváděl ke svatěmu přijímání⁽²⁾.

6. Výsledky

Důvěra

V Tovaryšstvu Ježíšově přijdou nejdoucnosti a klade si otázky: Co se mnou bude? Budu moci plnit povinnosti, které mi představení určí? Nejsem vynikající řečník, neumím moc zacházet s perem a na misionáře mám chatrné zdraví. Jan Berchmans si v takových pokušeních vždy uměl pomoci. A svoje předsevzetí si zapsal do deníku: „Nikdy nebudu přemýšlet nad tím, co se mnou bude. Budu žít pro Boha a v něj důvěřovat. O další se nebudu starat. Všechno svěřím Bo-

ží vůli a představeným.“ Později dopsal dodatek k tomuto zápisu: „Nevážu se k ničemu, ani ke svým profesorům atd., a nespolehám se na nikoho. Jen na Boha a představené.“

Otec Lapide vzpomínal na Jana takto: „Berchmans byl dokonalým obrazem skutečného scholastika.“ Ani jeho spolužák, otec Marchiavelo, na něj nezapomněl a tvrdil: „Kdyby nám Bůh poslal anděla, aby nám představil obraz dobrého, bezchybného scholastika, byl by takový, jako kdysi Berchmans mezi námi.“

Janova důvěra se projevovala zvláště v modlitbě, která byla opravdu vzácná, vždyť ho prosili nejen spolužáci, ale i cizí studenti, aby se za ně modlil.

Čas je drahý

Jan Berchmans se kromě učení připravoval na apoštolské působení i jinými činnostmi. Dělal si výtahy z přečtených knih, sbíral příklady o Nejsvětější svátosti, o Matce Boží, v krátkosti si psal životopisy mučedníků, vynikajících jezuitů, ale zapisoval si i myšlenky, které mu vnukl Duch Svátý. Rovněž si zapisoval některá dojemná slova duchovního otce či zajímavosti z dopisů generálního představeného.

Pokoj sv. Jana v římské koleji

Zkouška

Na konci třetího roku filosofie se každý scholastik musel podrobit zkoušce z celé tříleté látky tohoto předmětu. Zkoušející byli zpravidla čtyři profesoři a předseda. Jak se Jan Berchmans připravoval na tuto zkoušku, vyplývá z následujícího zápisu v jeho deníku: „Dne 19. března, na svátek svatého Josefa, skládám poslední zkoušku z filosofie. Svatý Josef mi bude patronem a Panna Maria orodovnicí.“ Jan vykonal před zkouškou kající skutky a modlil se, aby ji dobře složil. Za úspěšnou zkoušku slíbil tři růžence k počtě svatého Josefa a opravdu zkoušku složil s výborným hodnocením.

Veřejná disputace

Dne 8. července uspořádali profesoři veřejnou filosofickou disputaci z celé látky předmětu. Za obhájce zvolili Jana Berchmanse jako nejlepšího žáka z celého ústavu. Jan se zpočátku obával přijmout tuto čestnou úlohu, ale na radu svého duchovního otce se podrobil vůli představených. Otec Ceparí vzpomínal na tuto zkoušku takto: „Jeho důkladné vědomosti, neobyčejné schopnosti, příkladná skromnost a hluboká pokora vynikaly.“

Otec Jan Brisselius, tajemník generálního představeného, řekl po disputaci Berchmansovi: „Bránil se velmi dobře, šikovně, zcela dle řádu.“ Když už hosté odcházeli z disputace, otec A. Carillo, asistent španělských provincií, řekl svému společníkovi: „Kdyby pověřili obranou v disputaci anděla oblečeného za jezuitu, ani ten by to nevykonal skromněji a velebněji než Berchmans.“

IV. VE ŠKOLE SVATÝCH

1. Nejkrásnější ctnost

Anděl v lidském těle

Nejkrásnější ctností mladíka je čistota srdce a těla, která mu dodává andělskou krásu. Dokonce větší, protože andělé se nemohou provinít, nemusí si neustálým bojem chránit čistotu, jak je to u mladého člověka. Jan Berchmans byl přesvědčen, že tato ctnost má velkou cenu a vznešenost, proto často říkal: „Ra-

ději tisíckrát zemřu, než bych měl spáchat jakýkoli hřích.“

Když kdysi hovořil s jedním bratrem o Panně Marii, hned se mu rozeběhlo srdce a řekl: „Milý bratře, uctivejme, chvalme a milujme Pannu Marii. Boží milosti a ochraně Panny Marie děkuji, že jsem se nikdy ani v mysli neprohřešil proti andělské ctnosti.“

Ohrada

Jan opravdu žil jako anděl v lidském těle. Ale přitom stále bděl a dodržoval všechno, co se na ochranu této ctnosti doporučuje. Modlil se a umrtvoval. Každý den prosil o milost zachovat si čistotu a často se modlil ke svatému Aloisovi, k andělu strážnému a především ke Královně panen.

Kvůli ochraně čistoty byl velmi opatrný i ve výběru knih. Nikdy nevzal do ruky takovou, která by byl jen nejmenším stínem ohrožovala tuto ctnost. V jídlu byl nejen umírněný, ale také se postil. Vůči svému tělu byl natolik přísný, že mu sotva dal to, co potřebovalo. Kdyby mu to představení nezakázali, byl by v tom ještě přísnější. Největší pozor si dával na zrak. Měl zásadu – pokud to není potřebné, nedívat se na to. Aby byl skromný v chování, což také patří k čistotě, poznamenal si deset bodů. Jedním z nich bylo, aby se stal podobným Panně Marii. Jako šestý bod si zapsal: „Skromností a dobrým chováním si zasloužíme pro jednotlivé údy těla zvláštní slávu.“ Velmi si též cenil skromnosti, což dokazují i tato jeho slova: „Skromnost je ctnost, která řídí všechny pohyby duše i těla. Tuto ctnost si musím osvojit.“

Tichý apoštol

Scholastici z koleje chodili obvykle každou neděli a svátek do kostela na kázání a pobožnosti. Jan Berchmans se v kostele skryl do ústraní, padl na kolena, sklopil oči a vroucně se modlil. Krása a ozdoba oltářů, sochy, obrazy a malby ho nezajímaly. Jeho pozornost se zcela obrátila jen na jednu bytost – na Pána Boha skrytého ve svatostánku. Sotva se však objevil kazatel, pozorně a dychtivě poslouchal Boží slovo.

Jeden pán ho v kostele dlouho pozoroval a později říkal místnímu knězi: „Otče, víte, proč rád chodím právě do tohoto kostela?“

„Určitě kvůli krásnému zpěvu,“ odpověděl kněz.

„Ne, to opravdu ne. Chodím sem proto, abych se mohl dívat na jednoho mladíka, který je tu každou neděli i ve svátek. Zkroušeně klečí a modlí se, skrytý v ústraní nehybně jako nějaká velebná socha. Tak je skromný a pokorný, že ani nezvedne oči. Mám pocit, jako bych viděl anděla, a proto se na něj nemůžu vynadivat.“

Jana krášlila čistota srdce a těla, sebezapření a skromnost, a to v takovém souladu a harmonii, že si ho každý oblíbil a rád pobýval v jeho společnosti. „Nikdy jsem nepoznal duši, co by se skvěla ve větší čistotě a upřímnosti jako Jan Berchmans,“ řekl jeden starší kněz a dodal: „Jsem silně přesvědčen, že jeho šťastná duše hned, co opustí tělo, půjde rovnou do nebeských radostí.“

2. Ve službách Panny Marie

Miláček Panny Marie

Jana Berchmanse se před smrtí ptali, která pobožnost mu nejvíce pomohla na cestě k dokonalosti. Odpověděl stručně: „Úcta k Panně Marii.“ Často říkal: „Maria je mou Matkou a já jsem jejím synem. (...) Když miluji Marii, jsem si jistý, že budu spasen a že dostanu od jejího Syna, co chci. Takto budu v jistém smyslu všemocný. (...) Každý musí mít nějaké útočiště, neznám jistější než Kristovy svaté rány a ochranný plášť Panny Marie.“ V jeho deníku je nejčastěji poznačená věta: „Neodpočinu si, dokud nebudu mít velkou lásku k Panně Marii.“

Rozšiřovatel její úcty

Jan skutečně miloval Boží Matku. Nenašel krásnější a příjemnější námět na rozhovor než úctu ke své milé Matičce, Panně Marii. Dokonce jakýkoliv rozhovor uměl tak šikovně zaměřit na uctívání Panny Marie, že mu to nikdo nemohl mít za zlé. Někdy dokonce se spolubratry soutěžil ve vyjmenovávání ctností a krásných vlastností Panny Marie. Kdo jich věděl nejvíc, stal se vítězem. Jeho spolubratři dosvědčili, že Jan, když už ostatní dávno mlčeli, měl ještě mnoho krásných přirovnání.

I odpočinek jí věnuje

Jak už bylo řečeno dříve, Jan Berchmans chodil každý týden do „villy“, aby si

tam odpočinul. I tento oddechový den věnoval Panně Marii, neboť nejlépe si odpočinul blízko své Matky. Sotva se se společníkem ocitl za městem, vyprávěl o Matce Boží a společně se modlili hodinky Panny Marie. Když Janovi dělal společnost kněz, prosil ho, aby mu vysvětloval žalmy z těchto hodin.

Ve „ville“ svolal po obědě spolubratry a uspořádal s nimi akademii na počest blahoslavené Panny Marie. Úlohy jim napřed určil. Jeden přednášel báseň o Svaté Panně, druhý přednášel o její úctě, třetí vyprávěl nějakou událost ze života Panny Marie a podobně. Když program vyčerpali, připravovali si program na další týden. Tento krásný, Janem Berchmansem zavedený způsob uctívání Panny Marie je dodnes zvykem v kolejích.

Jako každé dobré dítě často myslí na svou matku, tak i Jan často myslel na svou Matku a nikdy na ni nezapomněl. „Ty jsi mi Matkou, ó Maria, chci tě navěky milovat.“ Každé ráno i večer obnovoval tento svůj slib, který učinil, když ho přijali do Mariánské kongregace.

Láska je vynalézavá

Jan Berchmans vymyslel modlitbu růžence, který je dodnes známý jako *Růžence Neposkrvněného početí Panny Marie* anebo *Hvězdný růženec*. Skládá se ze tří modliteb *Otče náš* a dvanácti modliteb *Zdravas, Maria*. Při každém *Zdravas* se má rozjímat o některé z dvanácti ctností Panny Marie a prosit o milost následování této ctnosti. Dvanáct hvězd okolo hlavy Panny Marie značí dvanáct ctností, a proto se tento růženec nazývá *Hvězdný*.

(Pokračování příště)

Podle knihy Koloman Grieger S. J.: Svätý Ján Berchmans S. J. Vzor mládeže. Vydal Posol Božského Srdce Ježíšovo. Trnava 1929 Upravila Silvia Koscelanská-Hajdučeková Překlad -mv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Z latinského jazyka: *disputatio* - zkoumání, bádání, vyšetřování, výklad, rozbor, rozprava. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ Jak už bylo řečeno, častěji to tehdy nešlo. [pozn. překl.]

Gotická stezka propojí 50 gotických kostelů na česko-rakouském pomezí

Dne 10. října 2024 byl veřejnosti představen nový projekt s názvem „Gotická stezka Mühlviertel – jižní Čechy“ (dále jen *Gotická stezka*). Zahajovací konferenci projektu hostilo Biskupství českobudějovické, které se na projektu podílí.

Gotická stezka zpřístupní široké veřejnosti gotické kulturní dědictví na česko-rakouském pomezí. Zároveň propojí jihočeské pohraničí s *Gotickou cestou*, která již řadu let funguje v přílehlém Horním Rakousku. Propojení vyvolá pozitivní synergický efekt na obou stranách hranice, kde se nachází množství unikátních, ale mnohdy opomíjených gotických památek. Původní hornorakouská Gotická cesta se rozšíří do podoby uceleného turistického produktu ve formě přeshraniční turistické trasy a doprovodí ji pestrou kulturní nabídkou.

„Primárně byly do projektu vybrány sa-krální stavby v příhraničí Rakouska, které byly doplněny o některé kostely a lokality více ve vnitrozemí. Ideou bylo, aby byla co nejlépe prezentována velká rozmanitost gotického umění. Proto bude součástí Gotické stezky i sbírka Alšovy jihočeské galerie nebo bývalý dominikánský klášter v Českých Budějovicích,“ řekl PhDr. Jiří Vácha, Ph.D., vedoucí památkového oddělení Biskupství českobudějovického.

Projekt zahrnuje velké množství aktivit. Nově vzniklá Gotická stezka bude vyznačena v terénu formou nového turistického značení. Na české straně hranice bude široké veřejnosti mimo jiné nově zpřístupněno pět gotických kostelů v odlehlých příhraničních oblastech, které jsou dnes pro prohlídky uzavřené kvůli bezpečnosti. V těchto kostelech budou realizována bezpečnostní opatření, která zabrání vykradení či poškození (mříže, síť proti ptákům, opravy vstupních dveří apod.). Všechny objekty Gotické stezky budou veřejnosti otevřeny v konkrétních časech minimálně v letní turistické sezóně

(květen až říjen) a budou v nich možné i prohlídky.

„Dnes lze většinu míst navštívit při bohoslužbách, které lze zjistit na webové stránce <https://bohosluzby.cirkev.cz/>. Výsledkem projektu nakonec bude jednotný systém na internetu, který umožní zjistit podrobné turistické informace o jednotlivých místech: kdy jsou otevřené, kdy a za jakých podmínek se dá objednat prohlídka, jaká je jejich historie nebo zvláštnosti a zajímavosti spojené s konkrétním místem,“ doplnil Jiří Vácha.

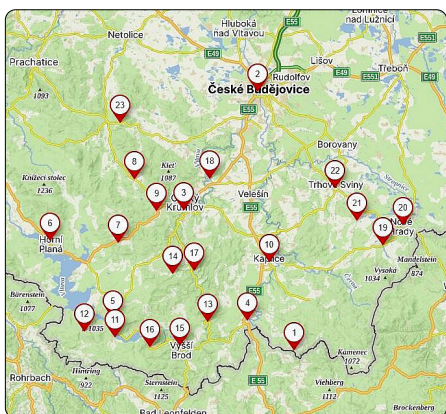
V Alšově jihočeské galerii (konkrétně ve Wortnerově domě v Č. Budějovicích) navíc vznikne stálá expozice gotického umění ve spolupráci s rakouským městem Kefermarkt (včetně zápůjček exponátů).

Součástí projektu bude široké využití moderních digitálních metod: kostely si bude možné prohlédnout na internetu formou virtuálních prohlídek nebo 3D modelů a vznikne mobilní aplikace s mapovým portálem, odkazy na lokální gastronomii, ubytování, s prezentací vytipovaných turistických okruhů a s QR kódy pro detailní informace o jednotlivých objektech.

Vytvořena bude také rozsáhlá elektronická databáze s informacemi a fotobankou k jednotlivým objektům nebo populárně-naučná publikace. Veřejnost bude o Gotické stezce informována v tištěných a online médiích a na sociálních sítích (mimo jiné vznikne i podrobná video-reportáž). Bude vytvořen také etapový průvodce, přehledová mapa a letáky.

V rámci projektu budou také vytvořeny 3D kopie vybraných gotických uměleckých děl (madony, obrazy), které budou umístěny přesně v místech, pro která byla tato díla původně vytvořena. Zároveň nabídnou objekty zapojené do Gotické stezky pestrou kulturní nabídku (koncerty, přednášky, výstavy). Součástí projektu jsou též různé vzdělávací aktivity (pracovní listy, workshopy, exkurze).

Díky realizaci projektu Gotická stezka vznikne nová, neotřelá a udržitelná nabídka pro cykloturisty nebo pěší poutníky. Dojde ke zpřístupnění mnoha gotických památek (v dřtivé většině gotických kostelů), gotické umění bude zpřístupněno a přiblíženo různým cílovým skupinám, včetně mladé generace. Projekt dále umožní propojení s Gotickou cestou v Mühlviertelu formou digitální propagace gotických památek odborné i široké veřejnosti.

Objekty zahrnuté do projektu **Gotická stezka** na území Jihočeského kraje:

- 1) Cetviny – kostel Narození Panny Marie
- 2) České Budějovice – bývalý dominikánský klášter, Wortnerův dům
- 3) Český Krumlov – kostel sv. Víta, klášterní muzeum
- 4) Dolní Dvořiště – kostel sv. Jilji
- 5) Frymburk – kostel sv. Bartoloměje
- 6) Horní Planá – kostel sv. Markéty
- 7) Hořice na Šumavě – kostel sv. Kateřiny
- 8) Chvalšiny – kostel sv. Marie Magdalény
- 9) Kájov – kostel Nanebevzetí Panny Marie
- 10) Kaplice – kostel sv. Petra a Pavla, kostel sv. Floriána
- 11) Přední Výtoň – kostel sv. Filipa a Jakuba
- 12) Svatý Tomáš – kaple Božího těla
- 13) Rožmberk nad Vltavou – kostel sv. Mikuláše
- 14) Svěráz – kostel sv. Petra a Pavla
- 15) Vyšší Brod – kostel Nanebevzetí Panny Marie
- 16) Loučovice – kostel sv. Oldřicha
- 17) Zatoň – kostel Umučení sv. Jana Křtitele
- 18) Zlatá Koruna – kostel Nanebevzetí Panny Marie
- 19) Horní Stropnice – kostel sv. Mikuláše
- 20) Nové Hrady – kostel sv. Petra a Pavla
- 21) Žumberk – kostel Umučení sv. Jana Křtitele
- 22) Trhové Sviny – kostel Nanebevzetí Panny Marie
- 23) Kuklov – bývalý klášterní kostel sv. Ondřeje

Zdroj: Biskupství českobudějovické
(Redakčně upraveno)

U Boha není nic nemožného. Uvěříme-li tomu, vykonáme zázraky

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

Katolická zbožnost z něj od nepaměti čerpá jednu ze svých každodenních modliteb, modlitbu Anděl Páně.

Tento článek víry je základem, který nám umožňuje mluvit o Marii jako o Nevěště *par excellence*, která je obrazem církve. „Ježíš totiž,“ píše svatý Lev Veliký, „stejně jako se narodil skrze Ducha Svatého z panenské matky, tak činí církev, svou neposkvrněnou nevěstu, plodnou životodárným dechem téhož Ducha.“⁽¹⁾ Na tento paralelismus navazuje dogmatická konstituce *Lumen gentium*, která praví: „Ve víře a poslušnosti Maria zrodila na zemi Otcova Syna, aniž poznala muže, zastíněna Duchem Svatým. (...) A tak církev, která rozjímá o její tajuplné svatosti, napodobuje její lásku a plní věrně Otcovu vůli, stává se přijetím Božího slova také matkou: kázáním a křtem totiž rodí k novému a nesmrtelnému životu děti počaté z Ducha Svatého a zrozené z Boha.“ (63, 64)

Závěrem uvedme praktickou úvahu pro náš život, kterou naznačuje důraz Pisma na slovesa „počít“ a „porodit“. V Izaiášo-

vě prorocství slyšíme: „Hle, panna počne a porodí syna“ (Iz 7,14); a anděl říká Marii: „Počneš a porodíš syna.“ (Lk 1,31) Maria nejprve počala a pak porodila Ježíše: nejprve ho přijala do sebe, do svého srdce a těla, a pak ho porodila.

Tak se to děje i s církví: nejprve přijímá Boží slovo, nechává ho „promlouvat k svému srdci“ (srov. Oz 2,16) a „naplnit jím své útroby“ (srov. Ez 3,3), podle dvou biblických výrazů, a pak ho svým životem a kázáním rodí. Druhá činnost je bez té první neplodná.

Také církev, která čelí úkolům, jež jsou nad její síly, si spontánně klade stejnou otázku: „Jak je to možné?“ Jak je možné hlásat Ježíše Krista a jeho spásu světu, který jako by hledal jen blahobyť? Odpověď je také stejná jako tehdy: „Dostanete moc Ducha Svatého.“ Bez Ducha Svatého nemůže církev pokračovat, církev neroste, církev nemůže kázat.

To, co je řečeno o církvi obecně, platí i pro nás, pro každého pokřtěného. Každý z nás se někdy v životě ocitne v situaci, která je nad jeho síly, a ptá se sám sebe: „Jak tuto situaci zvládnou?“ V takových případech pomáhá opakovat si to, co řekl anděl Panně Marii: „U Boha není nic nemožného.“ (Lk 1,37)

Bratři a sestry, vydejme se tedy i my znovu a pokaždé na cestu s touto utěšující jistotou v srdci: „U Boha není nic nemožného.“ A budeme-li tomu věřit, budeme konat zázraky. U Boha není nic nemožného.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ 2. promluva o utrpení, 3, 6: PL 54, 356.

Pondělí 4. 11. 2024

6:05 Bol som mimo: Peter Vician **7:05** V pohorách po horách: Dušná ve Vsetinských vrších **7:15** Když bolí tělo: Onkologie **8:20** Kambodža – První generace **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Outdoor Films se Stanislavem Najvrtem: Vysokohorské ultramaratóny **10:45** Duchovní krajina Novohradských hor: Po proudu Černé **11:10** Okřídlení sousedé: Život s čápy **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:55** Dobrodružství před kamerou **14:00** Noční univerzita: RNDr. Zuzana Šmídová – Bezlepková dieta – fakta a mýty **14:45** Grotesky Harolda Lloyda: On zázračným studentem **16:05** Výpravy do divočiny: Antarktida a život v ní **17:05** Cesta k pěstounství: Náhradní rodinná péče v MSK **17:10** Duchovní malby: Svati **17:35** Strípky z ostravské archeologie: Hry a zábava ve středověké Ostravě **18:00** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:05** Bible v písku: Pokoj na zemi **18:09** Cirkus Noeland (28. díl): Roberto, Kekulín a robot **18:40** Vezmi a čti: Říjen 2024 **18:55** Funny Fellows na Mohelnickém dostavníku **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Přesah [P] **20:55** ARTBITR – Kulturní magazín [P] **21:10** V souvislostech **21:35** Noemova pošta: Listopad 2024 **22:40** Harfa Noemova: Mistři violoncella **23:00** Moudrost mnichů: Recept na nudu **23:15** Jsi krásná – Příběh Em **0:00** Nebojte se...: Ptejte se kněze **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 11. 2024

6:05 Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **7:15** Folkloristé ze Žiliny **7:50** Svedectvá života: Sr. Agnesa Šurinová DKL – Levice **8:00** Buon giorno s Františkem **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** V souvislostech **9:35** V pohorách po horách: Klokočovské skálie **9:45** Noční univerzita: Duch Svatý jako princip poznání Boha **10:00** Noční univerzita: Červená – barva Ducha Svatého **10:50** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Viděli jsme [P] **12:10** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Svobodou: Rentgenová astronomie **12:55** Zakarpatská Ukrajina **13:00** Lúky – obec v neustálém pohybu **13:40** V pohorách po horách: Dušná ve Vsetinských vrších **14:00** Michal Petráš – Hořet a zapalovat [P] **14:30** Muzikanti, hrajte: Rožmitálská Venkovanka **15:30** Turiec, region magických vod **16:00** Dokořán: S Alenou Zárybnickou **17:00** Mše svatá se studenty a pedagogy Lékařské fakulty OU: Kostel sv. Václava, Ostrava [L] **18:15** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:20** Bible v písku: Velikonoční ráno **18:25** Cirkus Noeland (29. díl): Roberto, Kekulín a šťastný den **18:55** Žádny záprak, ani kouzlo, ale funguje to **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:30** Pomáhá srdcem **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Daruj písničku [L] **21:05** V pohorách po horách: Ostrá v pohoří Velká Fatra **21:15** Pustevny **21:40** Terra Santa News: 30. 10. 2024 **22:05** Má vlast: Šumperk **22:50** Karol Herian – významný odborník a vzácný přítel **23:30** Lednický park vypravuje **0:00** Profesor Otto Wichterle **0:15** O zaniklé Karvině **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 11. 2024

6:05 Bol som mimo: Mikuláš Lipták **7:10** Veselo v Žilinském kraji **7:40** V pohorách po horách: Harrachovy kameny **7:50** Hřbitov bláznů **8:00** Noční univerzita: RNDr. Zuzana Šmídová – Bezlepková dieta – fakta a mýty **8:45** Viděli jsme **9:00** Generální audience papeže Františka [L] **10:05** Sochař Klose **10:20** Až na konec světa **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **13:00** Či zhora, či zdola – Mezinárodní galaprogram: Jánošíkove dni v Terchovej 2024 **14:40** Přesah **15:25** Autumn – Podzim **15:35** Varhany pro svatou Zdislavu **16:00** Cena Celestýna Opitzte: Brno, sál Konventu Milosrdných bratří **17:30** Terra Santa News: 6. 11. 2024 [P] **18:00** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:05** Bible v písku: Maria, věděla jsi... **18:10** Strýček Emu **18:21** Mladí salesiánští misionáři – Austrálie **18:29** Flešbky – Godzone podcast: Simona Magušinová – Mám krabice plné písní, které ještě nikdo neslyšel. **19:00** Adorace [L] **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Nebojte se...: Ptejte se kněze [L] **21:10** Noční univerzita: Duch Svatý ve slavení eucharistie [P] **22:20** Na cestě k dokonalosti – Ján Havlík **23:40** Generální audience papeže Františka **0:05** Večer chval: Gedeon **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 11. 2024

6:05 Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **7:15** Otazníky kolem starých klášterů **8:25** Terra Santa News: 6. 11. 2024 **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Můj chrám: Profesor Jan Royt, prorektor Univerzity Karlovy, v katedrále svatého Víta, Václava a Vojtěcha **9:30** Noemova pošta: Listopad 2024 **10:30** Mezi pražci (119. díl): Říjen 2024 **11:15** Setkání: František Talíř, Dobrá Voda **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli jsme [P] **12:55** VOX charitas: O púti chorých a seniorů v Červenom klástore **13:05** Svědecký život – Attila **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Magazín Mary's Meals **14:20** České nebe: Cyklus kantát o českých světcích a patronech **16:00** Grotesky Harolda Lloyda: On maratónským závodníkem **16:15** Uganda – Nechte mě jít a zemřít **16:50** V pohorách po horách: Dušná ve Vsetinských vrších **17:00** Ivan Šumichrast – člověk, který uzdravuje aj vychovává [P] **18:00** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:05** Bible v písku: Petr zapřel Ježíše **18:10** Ovečky: 32. neděle v mezidobí **18:30** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Svobodou: Rentgenová astronomie **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** Kaplani naděje: Michal Hrnčiarik **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět: S hudební rodinou Štruncových **21:45** S chutí přes práh: Komunita bratří Společnosti sv. Vincenza de Paul v Dobrušce **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Příběhy psané životem: Zpověď z valdické věznice **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 11. 2024

6:05 Bol som mimo: Radoslav Hruška **7:10** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **7:20** Příběh o Žofii **8:05** Grófská obec Gbelany **8:35** Múzy církevních škol: Arcibiskupské gymnázium Kroměříž **8:45** Viděli jsme **9:00** Živě s Noe [L] **9:10** Galerie ve Velké Rači **9:20** V pohorách po horách: Boubín – Šumava **9:35** Expedice Monoxylon **10:05** Fotografka lidských duší **10:20** Přesah **11:10** ARTBITR – Kulturní magazín **11:30** Živě s Noe [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Viděli

jsme [P] **12:50** Daruj písničku **14:00** Za obzorem: Dílny pro nejmenší skladatele [L] **14:30** Harfa Noemova: Ondřej Havelka a jeho Melody Makers **14:50** Zachraňme kostely: Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově **15:10** Petrkov 13 **16:00** Nebojte se...: Ptejte se kněze **17:00** Jak vzniká řeka Želivka **17:25** Absolventi: Anton Jablonický **18:00** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **18:05** Bible v písku: Nasyčení davů **18:09** O zaniklé Karvině **18:54** Proměna duchovního malířství napříč staletími: Výtvarná díla v křesťanství s Mons. Josefem Gazdou **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:40** Viděli jsme **19:45** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Pavlem Fischerem [L] **21:10** Poletuchy: Na skok na Plzeň **21:55** Za obzorem: Dílny pro nejmenší skladatele **22:30** Flétny nad Oslavou **23:25** Láska **0:00** Otazníky kolem Jana Nepomuckého **0:30** Za obzorem: Znečištěné ovzduší – problém nás všech **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 9. 11. 2024

6:05 Hrdinové víry (11. díl): P. František Šilhan SJ **7:10** Klapka: S Jitkou Havlovou **8:25** Sedmihlásky (46. díl): Stromečku březový **8:30** Cirkus Noeland (29. díl): Roberto, Kekulín a šťastný den **9:00** Ovečky: 32. neděle v mezidobí **9:20** Strýček Emu **9:40** Viděli jsme **9:50** Živoucí tradice: Rožnovské slavnosti 2021 **11:25** Kaplani naděje: P. Václav Tomiczek **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:05** Outdoorová videa Štěpána Dvořáka: Třídenní běh v Novohradských horách **14:35** Otevřený chrám **15:00** Mše svatá se svěcením kaple sv. Andělů strážných, Kudlovice [L] **17:05** Setkání: Stanislav Antoš – Domažlice **17:15** ARTBITR – Kulturní magazín **17:30** Můj chrám: prof. MUDr. Králičková Milena Ph.D., Arkyřová kaple v pražském Karolinu **18:00** Slovo na neděli: 32. neděle v mezidobí [P] **18:20** S Bohem pro lidi **18:50** V souvislostech [P] **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:35** V pohorách po horách: Konečná, Bílý kříž v Beskydech [P] **19:45** Přejeme si... **20:05** Poletuchy: Na skok do Kutné Hory [P] **20:50** Na Cyrilotodějské stezce: Bunč – Velehrad [P] **21:05** Dokořán: S Arnoštem Petráčkem **22:00** The Chosen IV. (2. díl): Vyznání [P] **23:35** Cvrlikání (99. díl): Zdeněk Vřešťál **0:45** Zachraňme kostely: Kostel sv. Petra a Pavla v Bernarticích **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 10. 11. 2024

6:05 Večer chval (106. díl): Živá modlitba a chvála – skupina Flamen **7:05** Slovo na neděli: 32. neděle v mezidobí **7:25** Liběšice **7:30** Na startu **7:55** Múzy církevních škol: CZŠ Veselí nad Moravou **8:10** Strípky z ostravské archeologie: Příběh jedné kamen **8:20** Jak potkávat svět: S hudební rodinou Štruncových **10:05** Poutníci času: S Janem Romportlem [P] **10:30** Mše svatá [L] **11:40** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Viděli jsme 5+ [P] **13:00** Muzikanti, hrajte: Ištvánčí **14:05** Poletuchy: Na skok do Kutné Hory **14:50** Kouzlo Vysoké nad Kysucou **15:25** Setkání: Štěpán Krňoul **15:30** Dobrodružství před kamerou **16:30** Svatý Antonín [P] **18:00** Sedmihlásky (43. díl): Když sem šel cestičkou ouzkou **18:05** Ovečky: 32. neděle v mezidobí **18:20** Cirkus Noeland (30. díl): Roberto, Kekulín a dvojník **18:45** Strýček Emu [P] **19:00** Moudrost mnichů: Recept na vztek a škodolibost **19:15** Pokoj vám!: Modlitba za mír **19:32** Povzbuzení: Mária Škovierová **19:45** Přejeme si... **20:05** The Chosen IV. (2. díl): Vyznání **21:40** Slavíme společně: Pardubice, areál Automatických mlýnů **23:10** Vezmi a čti: Říjen 2024 **23:25** Michal Petráš – Hořet a zapalovat **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Viděli jsme 5+ **0:35** Familie Korbel – Příběh z druhé strany **0:50** Lazníci z Hřiňovéj **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 4. 11. o 11:00 hod.: Svätá omša za zosnulých kardinálov a biskupov

Priamy prenos z baziliky sv. Petra vo Vatikáne.

Utorok 5. 11. o 20:25 hod.: Nenápadní hrdinovia v zápase s komunizmom / 1. časť

Publicistický dokument o osudoch dvoch rádoých sestier z Kongregácie sestier sv. Cyrila a Metoda počas komunistickej totality. Pátranie po ich osudoch aj ich súčasnom pôsobení prostredníctvom mladých ľudí, ktorí komunizmus už nezažili. Dokument je venovaný 30. výročiu tzv. Nežnej revolúcie a pádu komunizmu v našej krajine.

Streda 6. 11. o 16:05 hod.: Pieseň ako modlitba

Speváčka Gabriela Grešnerová sa podelí s príbehom o tom, ako vznikla jej autorská pieseň s názvom Milujem ťa, Pán môj.

Štvrtok 7. 11. o 16:55 hod.: Fara v meste (1)

Pán farár Stránsky odchádza za farnosť zveruje otcovi Damiánovi. Ten sa musí popasovať s rôznymi neuhmi, ako napríklad poverčivosť.

Piatok 8. 11. o 15:15 hod.: Svätá omša zblízka

Čo presne znamenajú jednotlivé časti svätej omše? Aký je ich hlbší význam, symbolika a čo sprítomňujú? Do tajov liturgického slávenia nás uvedie kňaz Marián Gavenda, dlhoročný komentátor televíznych prenosov, prostredníctvom novej relácie TV LUX s názvom: "Svätá omša zblízka".

Sobota 9. 11. o 20:30 hod.: Cesta za víťazstvom

Futbalista Tony Nathan a ďalší afroamerickí študenti sa pridávajú k bieluemu tímu, čo vedie k zmene nielen na ihrisku, ale aj v komunite. Kaplán Hank Erwin hrá kľúčovú úlohu v ich duchovnej transformácii, ktorá mení životy hráčov aj trénera.

Nedeľa 10. 11. o 20:30 hod.: František – pápež prekvapení

Dokument zhrňa roky pontifikátu pápeža Františka, zdôrazňujúc jeho neformálny štýl, blízkosť k ľuďom a poslanstvo milosrdnej lásky, podložené svedectvami účastníkov, novinárov a televíznych záznamov.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. – 9. LISTOPADU 2024

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 11.		PO 4. 11.		ÚT 5. 11.		ST 6. 11.		ČT 7. 11.		PÁ 8. 11.		SO 9. 11.			
Antifona	1028	1148	1722	1941	1060	1181	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1637	1854		
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1723	1941	1061	1181	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1638	1854		
Antifony	1030	1149	1046	1165	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1639	1855		
Žalmy	1030	1150	1046	1166	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1724	1942	1065	1186	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1639	1855		
Antifona k Zach. kantiku	724	817	1724	1943	1065	1186	1080	1202	1095	1218	1111	1235	1639	1856		
Prosby	1033	1153	1724	1943	1065	1186	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1640	1856		
Závěrečná modlitba	724	817	1585	1790	1065	1187	1080	1202	1096	1219	1112	1236	1640	1857		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1157	1050	1171	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	792	890		
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1641	1857		
Závěrečná modlitba	724	817	1054	1174	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1640	1857		
Nešpory:																
SO 2. 11.																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1727	1946	1071	1192	1085	1208	1101	1225	1117	1242	1642	1859
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1643	1859
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1643	1860
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1730	1949	1074	1195	1089	1212	1105	1229	1120	1246	1646	1863
Ant. ke kant. P. M.	723	816	724	817	1731	1950	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	1647	1863
Prosby	1028	1147	1043	1163	1731	1950	1074	1196	1090	1212	1105	1229	1121	1246	1647	1863
Záv. modlitba	724	817	724	817	1585	1790	1075	1196	1090	1213	1106	1230	1122	1247	1640	1857
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 3. 11. – 31. neděle

v mezidobí

1. čt.: Dt 6,2–6

Ž 18(17),2–3a.3bc–4.47+51ab

Odp.: 2 (*Miluji tě, Hospodine, má sílo!*)

2. čt.: Žid 7,23–28

Ev.: Mk 12,28b–34

Pondělí 4. 11. – památka sv. Karla Boromejského

1. čt.: Flp 2,1–4

Ž 131(130),1.2.3

Odp.: *Opatruj, Pane, mou duši ve svém pokoji!*

Ev.: Lk 14,12–14

Úterý 5. 11. – ferie

1. čt.: Flp 2,5–11

Ž 22(21),26b–27.28–30a.31–32

Odp.: 26a (*Budu chválit Hospodina ve velkém shromáždění.*)

Ev.: Lk 14,15–24

Středa 6. 11. – ferie

1. čt.: Flp 2,12–18

Ž 27(26),1.4.13–14

Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)

Ev.: Lk 14,25–33

Čtvrtek 7. 11. – ferie

1. čt.: Flp 3,3–8a

Ž 105(104),2–3.4–5.6–7

Odp.: 3b (*Ze srdce at se radují, kdo hledají Hospodina.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Lk 15,1–10

Pátek 8. 11. – ferie

1. čt.: Flp 3,17–4,1

Ž 122(121),1–2.4–5

Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

Ev.: Lk 16,1–8

Sobota 9. 11. – svátek Posvěcení lateránské baziliky

1. čt.: Ez 47,1–2.8–9.12

nebo 1 Kor 3,9c–11.16–17

Ž 46(45),2–3.5–6.8–9

Odp.: 5 (*Proudy bystřin jsou k radosti Božímu městu, přesvatému stánku Nejvyššího.*)

Ev.: Jan 2,13–22

MARIÁNSKÁ ÚCTA

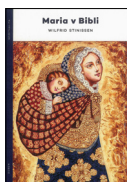

PRAVDIVÝ FATIMSKÝ PŘÍBĚH • ÚPLNÝ VÝČET FATIMSKÝCH ZJEVENÍ

John de Marchi, I. M. C. • Překlad D. Grof

Knihu napsal italský kněz John de Marchi (1914–2003), někdejší člen Misionářského Institutu Consolata. V roce 1943 byl poslán do Portugalska, kde strávil sedm let. Během nich měl možnost hovořit s mnoha přímými aktéry fatimských zjevení včetně Lucie dos Santosové, ale též s lidmi, kteří se otevřeně stavěli proti pravosti zjevení, krom toho využil také citáty z dobového světského tisku. Výsledkem je faktografická, avšak čtivá kniha, vhodná pro čtenáře různého věku. Obsahuje popis šesti zjevení z roku 1917 i osudy všech tří dětí a jejich rodin. V přílohách je podrobně vysvětlena pobožnost pěti prvních sobot, jsou zde jednotlivé modlitby, které děti obdržely, a další zajímavé informace.

Nakladatelství Christianitas, s. r. o.
Váz., 125x200 mm, 224 stran, 270 Kč

MARIA V BIBLI

Wilfrid Stinissen • Ze švédštiny přeložila Jindra Hubková • Redakce Ludmila Martinková

Písmo svaté toho o Marii údajně příliš mnoho neříká, ale už na prvních stránkách hovoří o matce všech živých (srov. Gn 3,20) a v závěru líčí ženu přemáhající draka (srov. Zj 12,9). Eva poukazuje na Marii a Adam na Krista, v zaslíbení o vítězství nad hadem se ukrývá prorocké zaslíbení o Marii. A tak jako Bible začíná a končí „ženou“, podobně se Ježíšovo veřejné působení v Janově evangeliu odvíjí mezi dvěma popisy Marie, kterou on sám pokaždé nazývá „ženou“. Maria je v Božím slově všudypřítomná...

Pavel Nebojsa - Doron • Druhé vydání, v Doronu první
Brož., 130x190 mm, 116 stran, 229 Kč

K ZE ŽIVOTA SVATÝCH

RŮŽE Z LISIEUX • PROMĚNA SVATÉ TEREZIČKY

Zdeněk Jančařík • Básně Miloš Doležal
Odpovědný redaktor Martin Bedřich

Důvěra sv. Terezie z Lisieux v Boha vychází z čistého pramene evangelia, z duchovní geniality dítěte, které se o Vánocích roku 1886 přes noc stalo dospělou, zralou křesťankou. Kniha zkušeného autora spirituální literatury hovoří jak o vnějších, tak i vnitřních podmínkách její proměny a také o tom, proč je spiritualita této křehké karmelitky, jež jako řeholnice žila skryta v kontemplativním klášteře v Lisieux pouhých devět let, stále aktuálnější. Je v ní řeč o růžích, které se už 150 let od jejího narození rozvíjejí jedna po druhé, a o bezprostřednosti důvěry, jež je něčím mnohem víc než víra.

Portál, s. r. o. • Váz., 115x175 mm, 192 stran, 269 Kč

UČENÍ KATOLICKÉ CÍRKVE

KATOLICKÉ KNĚŽSTVÍ A ŽENY • PRŮVODCE UČENÍM CÍRKVE

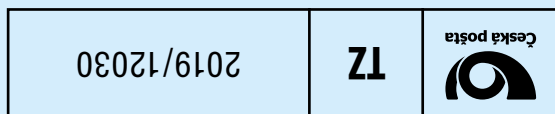
Sara Butlerová • Z angličtiny přeložili Roman Cardal a Karel Skočovský • Předmluva k českému vydání Mons. ThLic. Ing. Zdeněk Wasserbauer, Th.D., pomocný biskup pražský

Sara Butlerová se pokouší objasnit nauku o tom, že katolická církev nemá pravomoc udělovat kněžské svěcení ženám, a ukázat a obhájit hlavní důvody, proč má tolik lidí obtíže ji přijmout. Součástí publikace jsou klíčové dokumenty církve o kněžském svěcení žen, které byly exkluzivně doplněny pouze pro české vydání knihy.

Stanislav Juhaňák - Triton
Brož., 110x165 mm, 296 stran, 299 Kč

Objednávky knih - tel. 733 741 841, 587 405 431 • Administrace a inzertce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matrice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz

Nabídku knih a devocionálií najdete na našich webových stránkách www.maticecm.cz.

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc